

Tenha Dergi

YIL 2

SAYI 12

TEMMUZ 2025

Temmuz 2025

Yıl: 2

Sayı: 12

ISSN

3062-0139

İmtiyaz Sahibi

Nizamettin AKSAKAL

Yazı İşleri Müdürü

Dr. Enes BAŞAK

Genel Yayın Yönetmeni

Murat AKSOY, Dr. Enes BAŞAK

Editörler

Murat AKSOY, Mustafa Mahir HİNTÖĞLU, Dr. Enes BAŞAK

Kapak Tasarımı

Murat AKSOY

Yönetim Yeri

Büyük Sanayi Cad., Elif Sok., No 7/197, İskitler, Altındağ/ANKARA

Baskı

Kitap Say Matbaa, Sertifika No 51819

Büyük Sanayi Cad., Elif Sok., No 7/197, İskitler, Altındağ/ANKARA

Telefon 0312 434 0060

İÇİNDEKİLER

Ön Söz	4
Bekleyiş	5
Ceylan ERCAN	
6.27 Treni: Eşitsizliğin Ardında Kaybolan Sesler	5
Güneş GÖKOĞLAN	
Kuş Misali	6
İdris DİNÇER	
Derin Sevgi	7
Mensur KANDEMİR	
Geleceğimiz Kızlarımız	8
Metin AYDIN	
Bir Öğretmenin Oğluna Mektubu	8
Özgül ALTINGÜL MURAT	
Tanıyanınız Var Mı Gazze'yi Acı Çıglıklardan Başka?	9
Hasan SARMIŞ	
Bilge Despina	10
Rıdvan EGE	
Harflerin Sofrası	15
Medine Betül ELVEREN	
İyilik Bence	15
Hande Elif YAVUZ	

ÖN SÖZ

"Bir elmanın yüreğinde gizlenen tohum görülmez bir elma bahçesidir. Ama bu tohum bir kayaya rast gelirse ondan hiçbir şey çıkmaz." (Halil Cibran)

Sayfa |

Asrımızın hastalığı sevgisizliktir. Sevgi, gönlümüzde tutsak olsun diye yaratılmamıştır. Sevmek için neden 4 bulamayanlara şaşıyorum. ‘Yaratılanı sev yaratandan ötürü’ mesajı yeterli değil mi? Hiçbir şey sevginin gücü karşısında duramaz. Bu yüzden Rahibe Teresa: "Gittiğiniz her yere sevgi götürün" demiştir.

“Sevmek, insanın kendini aşması demektir.” (O. Wilde) Başkası için yaşamayan kendisi için de yaşamaz. Sevgi yaşamdır, yaşam paylaşmak içindir.

Sevgi bir süreçtir. Nehir gibi. Ne durur ne de biter.

"İnsanlarla münasebetin ateşle münasebetin gibi olsun. Çok yaklaşma yanarsın, çok uzaklaşma donarsın " (Halil Cibran)

Sevgi ölçülüdür. Bağımlılıktan uzaktır. "Sensiz yaşayamam", "uğrunda ölürüm", "sensiz dünya haramdır bana" gibi saplantılı ve zararlı duygulardan uzaktır. Güzel duyguların adıdır sevgi.

Mensur KANDEMİR

Devamı, dergimizin edebiyat dolu sayfalarında...

Tenha
Dergi

Dergimizde siyaset, terör propagandası veya ahlaki kriterlere uymayan yazılar ile intihal ve benzeri konularda sorunlu tespit edilen yazılara kesinlikle yer verilmemektedir. Dergimizde yer alan tüm yazılar titizlikle incelenmektedir ancak insan olmanın verdiği “hata yapabilme” durumu nedeniyle dikkatten kaçan noktalar olabilir. Böyle bir durumda yazının yasal sorumluluğu sadece yazarına ait olup derginin imtiyaz sahibi, yazı işleri müdürü ve editörler sorumlu değildir. Ayrıca hiçbir yazar, bir başka yazarın yazısından sorumlu değildir. Bu bilgilendirme metni tüm yazarlar tarafından dikkate alınmalıdır.

BEKLEYİŞ

Yüreğimde esen rüzgâr,
Kokunu hatırlattı yine
İçim öyle bir sızladı ki sen diye
Gelmedin ki yüreğimdeki yerine!

Kalbime bir güneş doğdu
Gözlerin gözlerime değdiğinde
İçimi eritti o tatlı gülüşün,
Gelmedin ki yüreğimdeki yerine!

Bütün gece uyumadım,
Kapım çalınır diye!
Sensizlik sardı ruhumu,
Gelmedin ki yüreğimdeki yerine!

Ceylan ERCAN

Matematik Öğretmeni

Yenişehir, Diyarbakır

6.27 TRENİ:

EŞİTSİZLİĞİN ARDINDA KAYBOLAN SESLER

Günümüz toplumunda, insanın doğası soncunda güç, her zaman hayranlıkla bakılan ve elde edilmek istenen, hatta elde edilmek için her türlü zorluklara katlanılan bir olgu olarak karşımıza çıkar. “Güç” ve “Güçlü olmak” o kadar arzu edilen bir şeydir ki, dünyamızın, modern toplumun düzeni güçlü olan ve olmayanlar olarak ikiye ayrılmıştır. Aslında gücün en saf, temiz ve temel haline toplumsal yapıyı ve ilişkileri alt üst eden bir şey denemez; sosyal yapıyı kırılganlaştıran, güç için yapılan fedakârlıklar, insanlığın özünden verilen ödünlerdir... Bunların sonucunda güç dengeleri sağlığını kaybeder ve doğal olarak eşitsizlik, toplumsal hiyerarşi ve yozlaşmış insan ilişkileri ortaya çıkar. Jean-Paul Yaurent’in “6.27” treni, modern toplumda güç ilişkilerinin ve sonuçlarından biri olan eşitsizliğin açık, anlaşılır bir biçimde yansıtıldığı bir romandır. Bu makalede odak figür Guylain Vignolles ve yan karakterler üzerinden bu olgular anlatılacaktır.

Kitapta güç dengeleri Guylain Vignolles gibi işçiler ve patron Felix Kowalski arasındaki ilişkiler üzerinden anlatılmaktadır. Guylain, Kowalski’nin “krallığında dinleme yapan küçük bir tanrı gibi her şeyi gördüğünden” bahsetmektedir. Bu benzetme ve Kowalski’nin asla konuşmayıp yalnızca “kükremesi, uluması, böğürmesi, küfretmesi ve höykürmesi”, hiyerarşik düzende patronun haksız üstünlüğünü ve çalışanların maddi ve eğitimsel yetersizliklerinden faydalanarak onları nasıl küçük görüp ezdiğini vurgulamaktadır. Patron sınıfındakilerin insan haklarına ve manevi değerlere önem vermemesi, kapitalist düzende güç-para dengesinin bireyin” insan olabilme” özelliğini yok ettiğini, insan ilişkilerini kırılganlaştırdığını göstermektedir. Bunun yanında çalışanlardan biri olan Guisepppe’nin bacağı Zerstor 500 tarafından koparıldıktan sonra diğer işçilerin teselli ve teskin edici tavırlarının aksine Felix Kowalski’nin aynı katı ve önemsemez üslubu devam ettirdiği, yalnızca kamera taktırmak gibi gereksiz bir değişiklik yaptığı görülmektedir. Bu değişiklik de işçilere hiçbir yarar sağlamamış, hatta patronun konforunu bozmadan çalışanlarını gözetlemesi için zemin oluşturmuştur. Bu olgular güçlülerin yozlaşmış insani değerlerini bir kez daha vurgularken, aynı zamanda işçilerin düzen içindeki anlamsızlıklarını, korumaya değer bir” birey” olarak bile görülmemelerini ve haklı oldukları durumlarda bile işlerin güçlülerin lehine dönme biçimini gözler önüne sermektedir. Güç dengelerinin anlatıldığı başka bir karakter de Bruner’dir. Bruner işçi sınıfından olmasına ve patronun davranışları onu ezmeye yönelik olmasına rağmen hep onun yanını tutmakta, yakın davranmakta ve sanki patron sınıfındanmış gibi yalakalık yapmaktadır. Bu tutumlar, modern toplumda liderin yanlışlarına alkış tutanların hep var olduğunu göstermekte, güçlü olmayan bazı bireylerin çözümü baskıcı politikaları uygulayan güç sahiplerine yapışıp onları kendi çıkarı için desteklemekte bulduğunu anlatmaktadır. İşçilerin tutunacak tek dalının kendi karakterlerinden ve değerlerinden vazgeçmek olması, acınası bir durum olarak okuyucunun karşısına çıkmakta, güç dengelerinin sağlıksız etkilerini bir kez daha sorgulatmaktadır.

Kitapta işçi-patron ilişkisi üzerinde ele alınan başka bir konu ise eşitsizliktir. Çalışanlardan biri olan Guisepppe’nin bacağının fabrikanın ihmali nedeniyle makine tarafından koparılması sonucunda suçlunun

Guiseppe'nin az miktarda aldığı alkol olarak belirlenmesi ve müdüriyette hiçbir suç bulunmaması, toplumda alt sınıfların başına gelen olumsuzlukların nasıl sorgulanmadığını göstermektedir. "The show must go on" ifadesinin kullanılması, işçilerin adeta bir böcek yerine koyulmaları ve hakları aranmaya değer bir "birey" olarak bile görülmemeleri, çalışan sınıfın toplumsal düzene katkılarının neden bu kadar göz ardı edildiğini düşündürmektedir. Ayrıca, Guylain ve diğer işçilerin hep çok yorgun olmaları ve rahata ulaşan tek işçinin bacaklarını kaybederek hayatta da kaybetmiş Guiseppe olması da önemli bir noktadır. Bu eşitsizlik, işçilerin emek sömürsünden kurtulmasının tek yolunun büyük bir kayıp yaşayıp hayat düzenlerinin bozulması olduğunu göstermekte, modern toplumda üst kesimler uğraşmadan, var olan avantajlarıyla saygı görebilirken, alt kesimlerin değerli olmak, insancıl bir şekilde muamele edilmek için kendilerinden ödün vermeleri gerektiğini vurgulamaktadır. Evine 'nin her gün aynı saatte-6.27'de- trene bindiği, işe gittiği, evde döndüğü, günlük işlerini yaptığı ve yattığı görülmektedir. Her gün aynı rutini uygulaması, işçilerin kapitalist düzen nedeniyle tekdüzeleştirdiğini, adeta bir makine gibi fonksiyon gösterdiğini anlatmaktadır. İşçilerin kendilerini içten içe boğan makineleşmeden kurtulmak için en küçük radikalizm arayışı içinde olmaları, kendi hayatları içinde kaybolmamak için çaresizce karo veya sokak lambası saymaya bel bağlamaları ve tek umutlarının bunlar olması; modern toplumun çalışan sınıfı nasıl acımasızca kendilerine, işlerine ve etraflarına yabancılaştırdığını gözler önüne sermektedir. Toplumdaki hiyerarşik düzenin çalışanları eylemsizleştirip, kısır bir döngü yaşamaya maruz bırakıp, çaresizliklerini doruk noktasına çıkararak kişiliksiz bir makineye dönüştürmeleri, üst sınıfın ise konforlu hayatını destekleyip haklarını daha da genişletmeleri derin bir işçi-patron çatışması oluşturmakta, teoride" eşit" olan iki kesiminin biri kendi hayatında zindan edilirken neden şansın hep diğerinin yanında olduğunu sorgulatmaktadır.

Eşitsizlik ve güç dengeleri, her ulusta görülebilen küresel sorunlardır. 6. 27 treninde Guylain gibi işçiler ve patronlar aracılığıyla anlatılan bu sorun, aslında bu figürlerden çok daha öteye uzanmakta, tüm dünyada toplumsal düzeni yıkan, bireylerin "insan" olma özelliklerini yozlaştıran bir olgu görevi görmektedir. Guylain gibi işçiler,

kapitalist düzenin kurbanları olarak ezilmekte, küçük görülmekte ve makineleşmektedir. Her ne kadar isyan edecek, düzeni değiştirecek" güce" sahip bir sınıf olarak görülmeseler de alt sınıfların sessiz direnişlerinin üst üste koyularak adaletsiz gücü elde edenlerin tahtının en sonunda yıkılacağı ve güç dengelerinin tarih boyunca olduğu gibi bir kez daha değişeceği kaçınılmazdır. 6.27 romanı da, Guylain'in, kitaptaki ve hatta dünyadaki tüm alt sınıf üyelerinin direnişinin gücüne dikkat çekerek "önemsiz" insanların görmezden gelinmemesi gerektiğini vurgulamakta; kapitalist düzenin neden olduğu eşitsizliğin kendi sonu da olacağı düşüncesini akıllara sokmaktadır...

Güneş GÖKOĞLAN

TED Ankara Koleji, 9. Sınıf Öğrencisi

Gölbaşı, Ankara

yavuzhandeef@gmail.com